Խորհուրդը և Հ. Ազգ. Խորհուրդը կորցնում էին իրենց ամենաձեռնհաս ու գործօն անդամներից մէկին։

Մարտեան զէպքերի առթիւ Հ. Ազգ. Խորհուրդը հրատարակեց մի ընդարձակ հաղորդագրութիւն, որի մէջ տալիս էր զէպքերի մանրամասն նկարագրութիւնը։

Այս հաղորդագրութիւնից երևում էր, որ Ազգ. Խորհուրդը ապատեց բազմաթիւ մահմեդականներ, որոնց պահեց մի քանի օր, կերակրեց և ապահով վերադարձրեց իրենց տները։ Այդ մահմեդականները գետեղուած էին հետևեալ վայրերում. Մայիլեանների թատրոնում՝ 3500 հոգի, որոնցից 70 պարսկահպատակներ. Ռեկորդ թատրոնում՝ 2690, Ռամզէյ թատրոնում՝ 579, Եֆիմովի կրկէս-թատրոնում՝ 800, Վոկզալնայա և Տելեֆոննայա փողոցի անկիւնի տանը՝ 58, Բուդաղեանի դպրոցի շէնքում՝ 218, Միրոնովի բաղնիքում՝ 306, Մոսկովեան բաղնիքում՝ 263, ութերորդ միլիցիատանը՝ 117, եօթներորդ միլիցիատանը՝ 72, Մալայա-Մորսկայա փողոցի № 15 տանը՝ 95, երրորդ Գիմնազիայում՝ 201, Հայոց Կուլտուրական Միութեան տանը՝ 18, քաղաքային սայլանոցում՝ 2530, իններորդ միլիցիատանը՝ 200, Հայկաւանում՝ 79 — ընդամենը 11,726 հոգի։ Մօտ 1500 մարդ էլ ապաստանել էր հայերի մասնաւոր տներում։ Առհասարակ, Բաքուի հայութիւնը ցոյց տուեց արտակարգ հոգատարութիւն։ Նա, կարելի է ասել, փրկեց Բաքուի Թուրքերի ամբողջ մտաւորականութիւնը։ Եւ... վարձատրութիւնը ստացաւ վեց ամիս յետոյ, սեպտեմբերեան օրերին։

Մուսաւաթի ողնաշարը ջարդելուց յետոյ, Բանդ. Խորհուրդը ձեռք առաւ և դաւառի թիւրք-մուսաւաթական դաւերի սանձահարման գործը։ Մարտ 27-ին Շամախի ուղարկեց մի զօրամաս Թադ. Ամիրեանի գլխաւորութեամբ, որի երևալը հիմնովին փոխեց դրութիւնը Շամախիում։ Ամիրեանը զսպեց քաղաքի Թուրքերին. կուի ժամանակ հիմքից այրուեց Թրքական Թաղը։ Հայ գաղթականները վերադարձան իրենց տեղերը, իսկ Թուրքերը հեռացան։ Խաղաղուեց նաև Գէոքչայի դաւառը, որտեղի Թրքութիւնը նոյնպէս հեռացաւ։

Մարտի զէպքերի վրա, Բաքուն գրաւելու փորձեր արին և լեռնականները, որոնք վեռուարից սկսած՝ կտրել էին Բաքու—Պետրովսկ երկաթուղին և առատ զէնք ու ռազմամթերք խլելով վերադարձող ռուս զօրամասերից՝ անվերջ յարձակումներ էին գործում իրենց շրջապատի վրա։ Մարտ 21-ին նրանց դինուած խմբերը հասան մինչև Բալաջար, իսկ նրանց պետ իմամ Գոճինսկին Պետրովսկից ուած հեռագրներով սպառնում էր պատժել հայերին։ Ապրիլի սկզբներին, սակայն, հայկական զօրամասերը ջարդեցին ու քշեցին նրանց խմբերը։ Այս յաջողութիւնը խիստ բարձրացրեց հայ դինուորների մարտական ոգին։

Ազգային Խորհուրդը որոշեց համախմբել ու կազմակերպել բոլոր հայ զօրամասերը, ենթարկել նրանց մէկ հրամանատարութեան և այդ որոշումը իրագործելու համար յարաբերութեան մէջ մտաւ Զին.-Ցեղափ. Կոմիտէի հետ, սակայն, մարտի յաջողութիւններից արբեցած՝ բոլշևիկներն